

Proces

Kaj je botrovalo odpovedi delovnega razmerja profesorju Frideriku Klampferju? / Luka Volk

Filozof Friderik Klampfer velja za nosilni steber študija filozofije na **Filozofski fakulteti** v Mariboru in je eden najuglednejših mariborskih humanistov, javni prostor pa je zaznamoval s poglobljenimi razpravami o etičnih zadregah sodobne znanosti, denimo v povezavi z evtanazijo. Vodstvo fakultete, na kateri je delal 32 let, mu je zdaj vročilo sklep o odpovedi delovnega razmerja.

Vsaj formalno naj bi bil za to kriv birokratski zaplet. Prejšnji mesec se je Klampferju iztekla habilitacija v naziv izrednega profesorja. Vloga za ponovno

jem in Frišem naj bi bil sicer že dolgo napet, saj je bil Klampfer pogost dekanov kritik. »Težko se otremem občutka, da je samo izkoristil priložnost.«

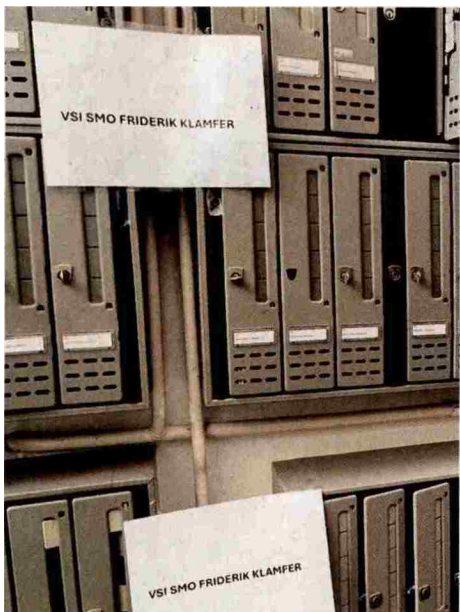
Friš je sicer zgodovinar, ki ga je novinar Tomaž Klipšteter v Dnevniku označil za »janšologa«, ker je mentoriral več kot 20 diplom in disertacij o Janezu Janši, stranki SDS, osamosvojitvenem boju in Demosu, med drugim diplomsko delo nekdanje poslanke SDS Karmen Kozmus Ferjan in doktorsko disertacijo Andreje Valič Zver, vplivne članice SDS in soproge evropskega poslanca Milana Zvera.

A vrnimo se k bistvu. Klampfer je predaval pet predmetov, katerih izvedba je zdaj vprašljiva. Dekan s svojo potezo ni samo prikrajšal študentov, ampak se ta lahko izkaže tudi za negospodarno, saj profesorju neuradno pripada visoka odpravnina, **univerza** pa bi si lahko nakopala tožbo.

Za pojasnila smo se obrnili na Friša in **rektorja** mariborske **univerze** Zdravka Kačiča. Prejeli smo odgovor, ki so ga pripravili v **rektoratu**. Zavrnilo so »neutemeljene, zavajajoče in senzacionalistične navedbe«, da naj bi bila odpoved posledica Klampferjevih kritik vodstva fakultete in **univerze**. »Poudarjamo, da je bil postopek odpovedi v celoti izveden v skladu z veljavno zakonodajo in internimi akti **Univerze v Mariboru** ter da na enak način postopamo v vseh podobnih primerih.«

Vsi zaposleni morajo za pravočasno oddajo vloge poskrbeti sami, so zapisali v **rektoratu**, ne glede na to pa jih strokovne službe fakultet na njihovo obveznost predhodno opozorijo – in to naj bi bile večkrat storile tudi pri Klampferju. Nova vloga za pridobitev naziva, ki jo je oddal, pa menda niti zdaj ni popolna, zato še vedno ne izpolnjuje meril za ponovno izvolitev v naziv. Kljub temu naj bi bila vrata **rektorata** in dekanata zanj še zmeraj odprta, zagotavljajo v **rektoratu**.

Od dobrega delodajalca bi človek sicer pričakoval nekaj več truda pri reševanju nesoglasij. Vzemimo etično teorijo utilitarizma, kot jo razlaga John Stuart Mill: če je odpoved delovnega razmerja profesorju Klampferju povzročila več škode kot koristi, potem je bila ta odločitev verjetno vsaj moralno napačna.

Sporočila v podporo odpuščenemu profesorju

imenovanje bi moral oddati šest mesecev prej, vendar je zaradi zamud pri uredniških odločitvah, ki so bile ključne za habilitacijo, vlogo oddal precej pozneje. Hkrati je zaprosil za dovoljenje za nadaljevanje pedagoškega in raziskovalnega dela do konca postopka, pri čemer ga je kadrovska služba pomirila, da s tem ne bo težav. Vendar so se stvari zapletle 20. februarja na senatu fakultete. Dekan Darco Friš naj bi bil trdil, da je Klampferju naziv že potekel in mu zato ne sme dovoliti dela. Klampfer je nato ta mesec prejel odpoved delovnega razmerja, njegovemu sinu jo je vročila zasebna detektivka.

»Imam štirimesečni odpovedni rok. Če mi uspe v tem času pridobiti naziv, domnevam, da **rektorat** lahko prekliče odpoved,« razlaga Klampfer. »A nihče me ni povabil na razgovor ali mi ponudil zagotovila, da se bom lahko vrnil.« Odnos med Klampfer-